

sadibey.com

Yazılar

Bir Film: Jîn

6 Nisan 2013 | Sadi Çilingir | Bir yorum yapın

Bazı filmler vardır, anlatılamaz, (aslında hiç bir film anlatılamaz) ama bizim seyircimiz -özellikle sırf seyirci olanlar- gördükleri filmi kolayca anlatırlar. Filmi değil filmde gördükleri olayları anlatırlar... Yine de söyleyeceğim, *Jîn* anlatılamayacak filmlerden. Nelerden bahsediyor? Belki hiç bir şeyden, belki her şeyden... Bu ne demek demeyin, hâlâ imkânınız varsa filmi gidip görün. Yarıda bırakıp çıkabilirsiniz. Benim filmi izlediğim seansta (16-20 kişi idik) çıkan olmadı... Zamanı geldi, final jeneriği başladı ama film bitmedi, bitmezde... Öncelikle maddi bir nedenle: Eskiden filmlerimiz, anlatılanlar bittiğinde ("SON") yazılarak bitiriliyordu. Bir müddettir, final jeneriği çıkmaya başlıyor (bazı filmlerde başta jenerik olmadığı için, bu aynı zamanda jeneriktir -sırf final jeneriği değil-) öylece, anlatılanlar (gösterilenler) bitiyor. Ya film?.. Bazen bitmiyor, benim için, *Jîn*'de olduğu gibi. Reha Erdem'e ne demeli, bilemiyorum, "Eline sağlık mı?", "Bu filmi niye yaptın mı?". Ben derim ki, sırada sonraki filmi var, izlenmeye değer bir yönetmen...

Jîn'i eleştirmek mümkün... ama... finalde *ayı*, *katır*, *geyik* (ölürken) Jîn'in başına geliyorlar, aslında gelmiyorlar, Erdem geldiklerini düşünüyor. Film yapmak (yoksa sanat yapmak mı... ama hepsi aynı dili kullanmıyor) bir şeyleri düşünmek, düşlemek değil mi?

Jîn, bir *kırmızı başörtülü kız* öyküsü, anlatısı değil... Tek kişilik, solo bir senfoni. Askerleri, -türkü dahi söylemiş olsa bile- çete elemanlarını boş verin. Erdem'in tek kişilik bir senfonisi, Jîn'i, enstrüman olarak kullandığı... Bir enstrümanın bir senfoni içinde çeşitli görünüşleri, sesleri vardır... Zorlukla okunan bir *coğrafya* kitabı insanı ne kadar değiştirebilir ama bir *elma*, insanı bir ayı ile "yoldaş" yapabilir. Yarası tımar edilen bir katır, yarasını tımar edenin peşinden -bir süre- gidebilir ama yarası tımar edilen bir insan (asker) ayrılmak zorundadır. "Adın bağışlanmasını istemek" adetten midir? (Beni en fazla etkileyen sahne). Jîn, askerin peşinden, -belki duyamayacak kadar uzaklaştıktan sonra- "Benim adım Jîn" diye bağıyor...

Daha önce adını soranlara Leyla olduğu söylemişken, sadece bir daha hiç görmeyeceği, kamyonda kendisine el uzatıp, binmesine yardım eden kadına söylediği adını...

(13 Nisan 2013)

Orhan Ünser

0